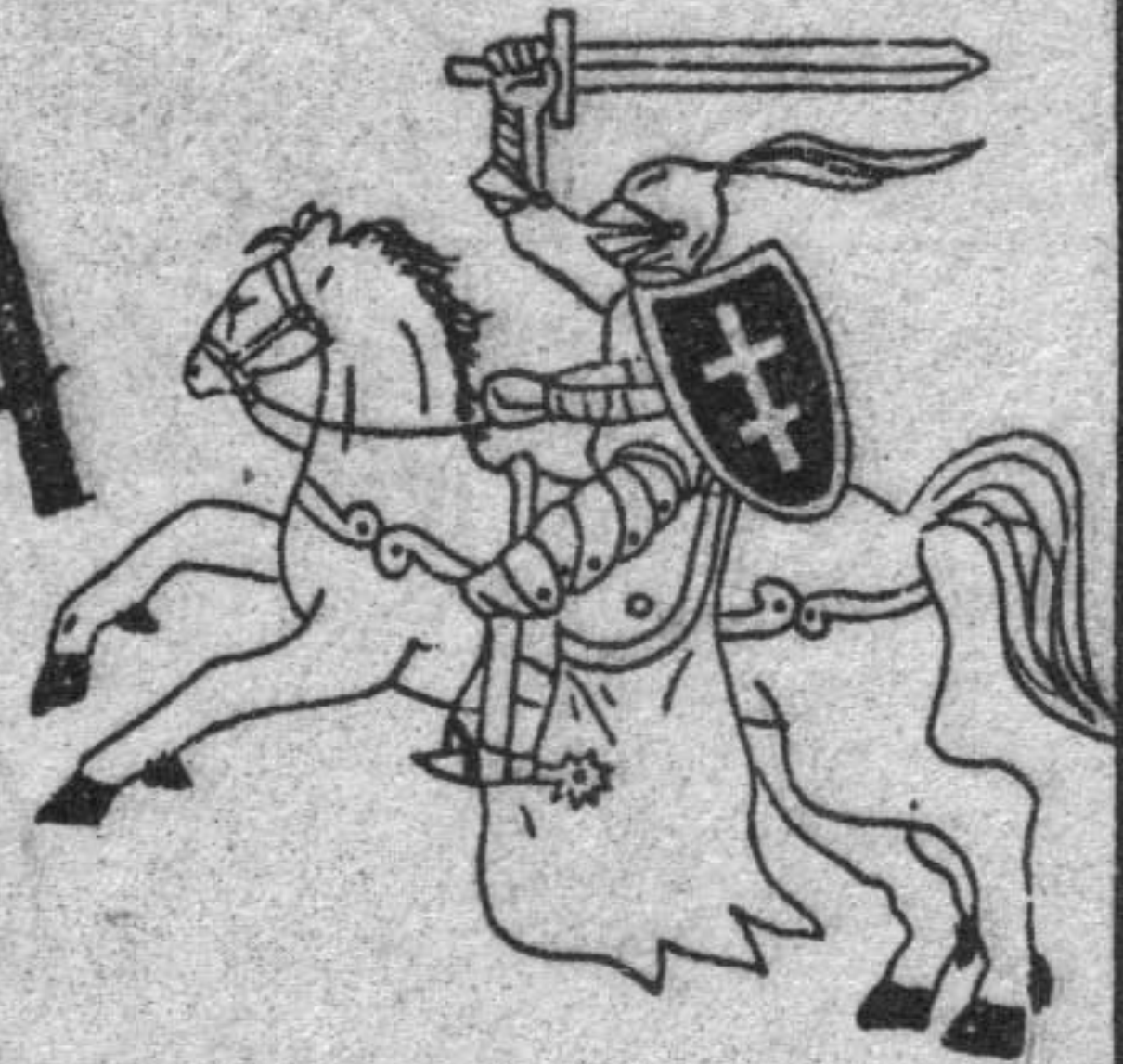

СТУДЭНЦКАЯ

СВІТАНАК

ДУМКА

грамадека-палітычны
ды культуралагічны
часопіс студэнскага патрыятычнага
згуртаваньня "Світанак"

№ 2 1989 СТУДЗЕНЬ-ЛЮТЫ 1989 год II

Яшчэ нам Воля агняцвіетам
Над Беларуссю расьцьвіце
І сьветазарным сваім сьветам
Далека зьлядняя адмяце.

Браты! Да працы, да яднаньня,
Сваею працоўнаю рукою
Мы пераможам у змаганьні.
Хутчэй да працы грамадой!

Хутчэй да працы, каб кіпела.
Пагоня нам пакажа шлях.
Яшчэ ўзаўецца горда-сьмела
Нам бел-чырвона-белы сыяг.

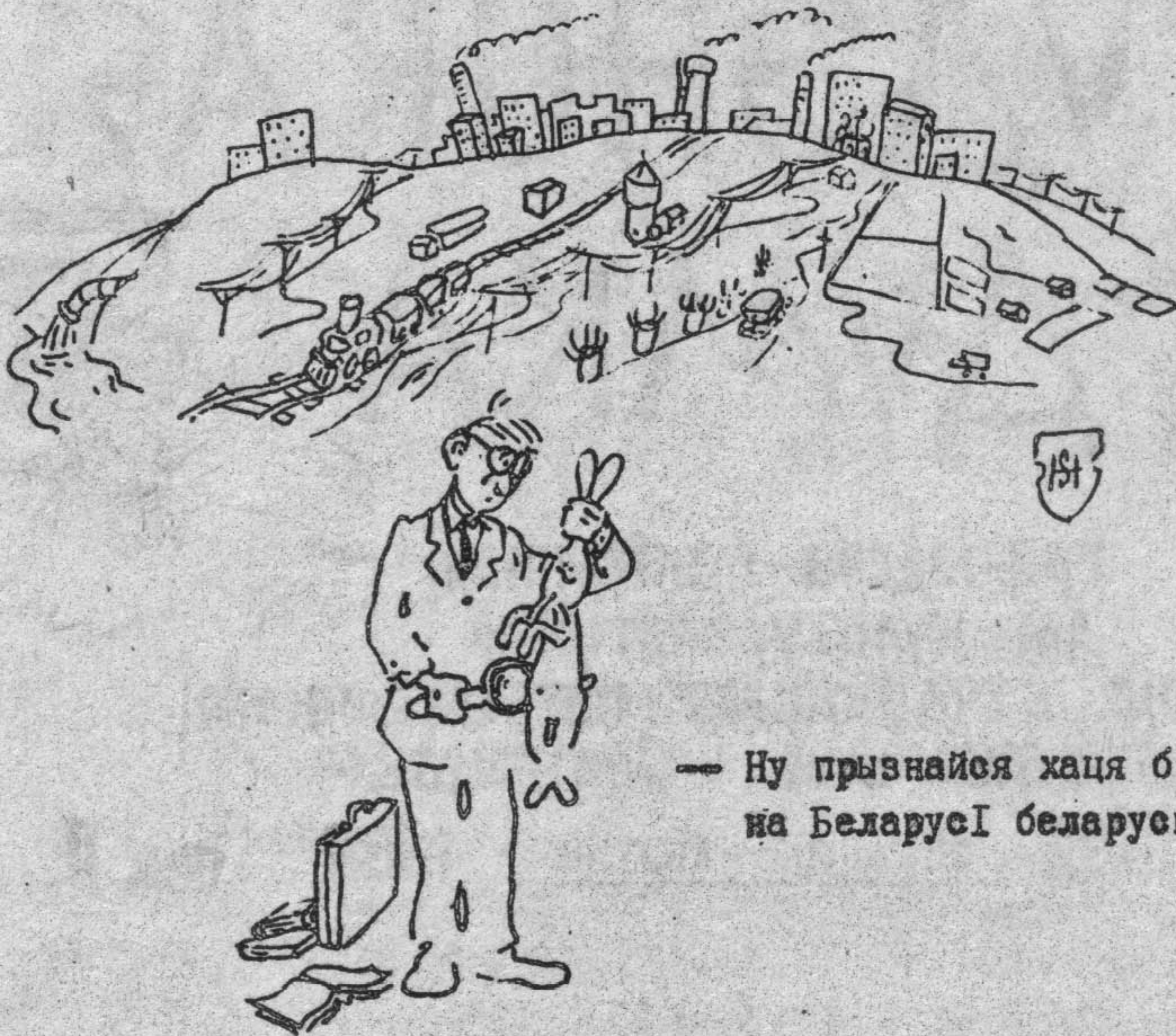
А.Б.

ДЗЕ Ж ВЫЙСЬЦЕ ?

Ні для каго не сакрэт, што за апошнія дзесяцігоддзі ў
нашай рэспубліцы сфармавалася вельмі складанае моўнае
станавішча. У рэспубліцы, дзе амаль 80% насельніцтва скла-
даюць беларусы, амаль немагчыма навуць беларускае мовы
/ калі не лічыць "трасянку", якой карыстаецца большасьць
вяскоўцаў/.

Шматлікім нашым гасьцям зь іншых нацыянальных рэспублік

Можете History Алетра
Алетра National History
History Алетра

— Ну прызнайся хаця б ты, што ёсць на Беларусі беларусы ?

гэта здаецца дзікім. Узгадваю размову з адным літоўцам, які ўпершыню трапіў у Менск. "Збіраўся ехаць да вас, спецыяльна вывучыў некалькі словаў па-беларуску: "дзякуй", "калі ласка", "добры дзень" і іншыя. А прыехаў — і ніводнае з гэтых словаў не спатрэбілася".

Безумоўна, далей так працягвацца ня можа. Апошнім часам у значнай частцы беларусаў пачала прачынацца нацыянальная свядомасць. 5 студзеня падчас прамога эфіру ў перадачы Беларускага тэлебачання "Крок" мы пачулі, нарэшце, беларускія словы з вуснаў і афіцыйных асобаў.

Есць станоўчыя зрухі і ў нашым інстытуце. Так, у снежні месяцы ўва ўсіх вучэбных корпусах і інтэрнатах з'явіліся аб'явы пра стварэнне ў інстытуце курсаў беларускае мовы і пра арганізацыю асобных пlynяў для студэнтаў, якія жадаюць слухаць лекцыі на беларускай мове. І зноў дзейнічае "механізм тармажэння" — на гэты раз сярод студэнтаў. Да 30 снежня на курсы беларускай мовы запісалася каля 18 выкладчыкаў і супрацоўнікаў інстытута і ўсяго 15 /!/ студэнтаў. Дзе ж вы, беларусы?

У мяне няма інфармацыі, як справы зь беларускімі пlynямі, але скажу, што мае асабістыя намаганьні стварыць нешта на малым курсе былі на словах сустрэтыя ў пэўнай частцы студэнтаў з

разуменьнем, але калі справа даходзіла да таго, каб падаць заяву на такую пlynь, адразу зьяўляліся аргумэнты супраць. І нельга сказаць, што людзі ня мелі рацыі. Адсутнасць падручнікаў на роднай мове, нераспрацаванасць навуковае і асабліва тэхнічнае тэрміналогіі, непадрыхтаванасць выкладчыка выкладаць, а студэнта ўспрымаць веды па-беларуску, нарэшце, панаваньне састарэлых стэрэатыпаў ў сьвядомасьці людзей – вось галоўныя прычыны, якія тарможыць справу беларусізацыі інстытута.

Зараз моўнае становішча на Беларусі ўвогуле, і ў сістэме адукацыі ў прыватнасці нагадвае зачараванае кола. Выпускнікі беларускамоўных школаў, паступаючы ў ВДУ, вымушаныя перабудоўваць свае мысьленьне на расейскі лад, яны складаюць вельмі малую частку ад агульнай колькасці тых, хто паступае ў ВДУ, дзе навучаньне вядзецца толькі па-расейску.

Ведаючы, які лес чакае дзяцей пасля заканчэння беларускай школы, бацькі ня хочуць аддаваць іх туды, чым пазбаўляюць ВДУ беларускамоўнага кантынгенту. Дзе ж вийсьце з гэтага недарэчнага становішча? Зьнішчыць апошнія беларускія школы, зусім анямліць беларускі народ і адным махам "пазбавіцца ўсіх праблемаў"? Сьвядомы беларус ніколі з гэтым не згадзіцца. Кінуцца ў другую крайнаць і пачаць прымусовую беларусізацыю, нямаючы ніякай базы і ня ўлічваючы нічых меркаваньняў? Гэты шлях таксама nepřыймальны. Працэс беларусізацыі больш складаны і напмат даўжэйшы, чым многім з нас хацелася б.

На маю думку, трэба забясьпечыць патэнцыяльную магчымасьць стварэння беларускамоўных пlynяў на кожным курсе і на кожнай спецыяльнасьці. Нават калі тры-чатыры чалавекі пажадаюць вучыцца па-беларуску – забясьпечыць ім такую магчымасьць. Ну й, натуральна, асноўную працу праводзіць сярод абітурьентаў. Калі чалавек падае дакумэнты ў прыемную камісію, абавязкова пытацца ў яго, на якой мове ён жадае вучыцца. І тады выпускнік беларускай школы пойдзе на беларускую пlynь. Тады створацца ўмовы і для стварэння беларускіх школаў, таму што бацькі ўбачаць, што і ў выпускнікоў беларускамоўных школаў есьць пэрспэктывы, што ім ня трэба будзе перавучацца. Такім чынам паступова мы выйдзем з зачараванага кола. Ну і, безумоўна, нельга забывацца і на астатнія сферы жыцця, а паслядоўна праводзіць моўную палітыку і там.

Швайбовіч Г.
студэнт 4 курса ХТІТ

ПРАЕКТ ПРАГРАМЫ БЕЛАРУСІЗАЦЫІ БЕЛАРУСКАГА
ТЭХНАЛАГІЧНАГА ІНСТЫТУТА

Першачарговыя задачы на бліжэйшы семэстр:

1. Зьмяніць надпісы на дзвярох аудыторыяў, габінэтаў, лябараторыяў і г.д. з расейскай мовы на беларускую. Найперш гэта датычыць новага корпуса, дзе няма яшчэ аніякіх надпісаў. Паступова змяніць насыценную агітацыю на беларускамоўны варыянт.
2. Перавесці інстытуцкую шматтыражку "Тэхнолаг" цалкам на беларускую мову альбо даць афіцыйны дазвол на зьмяшчэнне матар"ялаў як ў рускай, гэтак і ў беларускай мовах, на ўзор існуючых шматмоўных газетаў "За перадавую навуку", "Голас Радзімы", "Савецкі настаўнік" і г.д. Разгледзець магчымасць зьмяшчэння матар"ялаў на ўкраінскай, яўрэйскай і іншых мовах для зааважэння культурных запатрабаваў буйных нацыянальных групаў, якія вучацца ў інстытуце.

У мэтах захавання "Тэхнолага" як газеты /сёння практычна няма жадаючых падпісвацца на яго/ лічым мэтазгодным практыкаваць мэтавую і гуртавую падрыхтоўку нумароў, гэта знача даць магчымасць рыхтаваць тэматычныя выпускі факультэтам, грамадскім арганізацыям: акрамя парткаму, камсамолу і прафкаму яшчэ і Дружыне аховы прыроды, згуртаваньню "Сьвітанак", дыскусійнаму клубу імя Францішка Скарыны, інстытуцкім групам падтрымкі Беларускага Народнага Фронту за перабудову "Адраджэнне", турыстычнаму клубу, аб'яднаньням мастацкай самадзейнасці, асобным катэдрам і г.д.

3. Выконваючы 7-ы пункт пастановы Навуковай рады інстытута ад 2-га сьнежня 1987 г., "забяспечыць нязьменны і актыўны ўдзел факультэтаў і катэдраў інстытута у фармаваньні фонду бібліятэкі, зьвяртаючы асаблівую ўвагу на навуковую, спецыяльную і мастацкую літаратуру, што выдаецца на беларускай ды расейскай мовах", правесці перавыданьне тэрміналягічных слоўнікаў /аб'ёмам яны ня больш за 30 кніжных аркушоў/ 20-30 гадоў на паліграфічнай базе інстытута, зважаючы на тое, што гэта фактычна адзіная крыніца, зь якой мажліва ўзяць тэрміны па большасці прадметаў.
4. Распачаць выданьне мэтадычных дапаможнікаў інстытутам паралельна на беларускай ды расейскай мовах. Забяспечваць мэтадычныя дапаможнікі сьціслымі тэрміналягічнымі слоўнікамі расейска-беларускімі і беларуска-расейскімі ў адпаведнасьці з мовай выданьня. Шырэй выкарыстоўваць грамадскую ініцыятыву, далучаць да перакладаў студэнтаў, аспірантаў, выкладчыкаў, што валодаюць мовай.

5. Для усіх выкладчыкаў неадкладна ўвесці абавязковыя паўгадавыя курсы з іспытам па вывучэнні беларускае мовы.

Сярод студэнтаў весці шырокую агітацыю за наведванне падобных курсаў, наведванне мусіць быць добраахвотным, іспыты адсутнічаюць.

6. Пачынаючы з верасня 1989 г. ўвесці на першым курсе па ўсіх спецыяльнасцях факультатывны прадмет "Беларуская мова і літаратура", адпаведна на другім і трэцім – "Гісторыя Беларусі з даўніх часоў" і "Гісторыя культуры Беларусі".

7. Стварыць на першых курсах усіх факультэтаў перспектывныя групы зь ліку выпускнікоў беларускамоўных школаў і ўсіх жадаючых, у якіх выкладанне будзе весціся па мажлівасці на беларускай мове. З 1990 года забяспечыць поўны пераход гэтых групаў на беларускую мову навучання. Выпускнікам беларускамоўных групаў гарантаваць размеркаванне на працу на тэрыторыі Беларусі.

8. На ўсіх курсах зь пераважнай большасцю студэнтаў, якія разумеюць беларускую мову /70% ды болей/ пачаць выкладаць па-беларуску грамадзнаучныя /у першую чаргу/ і спецыяльныя прадметы, па якіх ёсць выкладчыкі ўжо сёння.

9. Распрацаваць і ўнесці ў навучальныя планы па ўсіх спецыяльнасцях курс па гісторыі развіцця на Беларусі адпаведнай гаспадарчай дзейнасці. Напрыклад, студэнт спецыяльнасці "Лясная гаспадарка" метагодна чытаць курс лекцыяў /з абавязковым залікам/ "Гісторыя лясной гаспадаркі Беларусі".

10. Завершыць перавод працэсу адукацыі ў Інстытуце па двухпільнай сістэме ў адпаведнасці з нацыянальным складам студэнтаў і абітурэнтаў да верасня 1991 года.

ІНСТЫТУТ АЛЬБО „ЛИКБЕЗ“?

Перабудова, якая працягваецца ўжо чацьверты год, на маю думку, перш за ўсё павінна была закрануць сістэму адукацыі краіны. Абгрунтавую гэта вытрымкай з даклада спецыяльнай камісіі Кіравання па навуцы і тэхніцы ЗША і нацыянальнага навуковага фонду ЗША прэзідэнту краіны у 1963 годзе: "... дабрабыт нацыі і абароназдольнасць краіны зараз вызначаюцца зусім не сыравінай, мінеральнымі рэсурсамі і нават не капіталам. Вырашальнай крыніцай эканамічнага росту ўсе больш ды больш робяцца веды, а таксама індывідуальная ды грамадская здольнасць іх выкарыстання. Носьбіты і генератары новых ведаў – вучоныя, канструктары, інжынеры, лекары, настаўнікі ды іншыя спецыялісты. Таму цэнтр вагі ў далікатным, ваенным ды эканамічным супроцьстаянні ўсе больш ды больш схіляецца ў сферу вышэйшае адукацыі. Краіна, якая

не валодае сістэмай адукацыі, здольнай падрыхтаваць кадры вышэйшае кваліфікацыі, непазбежна адстане ў тэхніцы і ў тэхналогіі. У палітычным спаборніцтве яна ня мае шанцаў на поспех..."

З таго факту, як у рэспубліцы ставяцца да інтэлігенцыі ўвогуле, вынікаюць пачварныя зьявы ў нашым грамадстве, якія часам нагадваюць 30-ыя гады. Узгадайма восеньскую кампанію пкаваньня творчае інтэлігенцыі ў рэспубліканскім друку, а таксама драматычныя падзеі 30 кастрычніка. Ад пераасэнсоўкі ролі інтэлігенцыі ў грамадстве цяпер залежыць поспех перабудовы, яе незваротнасьць. Нарэшце трэба прызнаць, што інтэлігенцыі належыць дамінуючая роля ў грамадстве, інакш краіна гэтак і застанецца вялікай у ваенным спаборніцтве і разьвіцьцёвай у адносінах да жыцьця простых людзей. Больш за 30 гадоў гэтыя канцэпцыя ляжыць у аснове палітыкі ЗША ў галіне падрыхтоўкі кадраў, і ў выніку гэтая краіна дабілася вялікіх поспехаў у палепшаньні дабрабыту людзей.

Мы з Вамі, шануюныя чытачы, добра ведаем наш навучальны працэс, ведаем, які ён дае плён. Зьвярну Вашу ўвагу на самыя пачварныя яго бакі. Перш за ўсё гэта, відаць, забарона карыстацца канспектам альбо падручнікам пад час іспыту. Гэта прымушае студэнта, тоячыся як наляунічы на ловах, сьпісваць. А гэта, безумоўна, гвалт над уласным сумленьнем. Ужо са студэнцкай лавы закладзецца падмурак масавых прыпісак ды паруганьняў. Ці ведаеш, шануюны чытач, што студэнты завочных факультэтаў амаль усе кіраўнікі вытворчасьці, да таго ж многія — камуністы. Гэты падман — заканамерны вынік нашае сістэмы адукацыі, што створаны ў перыяд сталінізму. Не галоўная мэта — зрабіць з чалавека добрага выканаўцу загадаў начальніка. Дзёна, выконваць загад можа кожны, а вось імкнуцца да ўкараненьня найноўшае тэхналогіі, да творчага мысьленьня — гэта не. Дзеля гэтага і існуе вышэйшая школа. Трэба, каб кожны з нас задумаўся, што ён будзе рабіць на сваім працоўным месцы, што ён здолее зрабіць дзеля палепшаньня жыцьця працоўнага чалавека. Бо тыя 5 год, якія мы вучымся, ён тне сьціну як на цябе, гэтак і на мяне. А пакуль атрымліваецца, што і ён не жыве, і мы жабракуем на свае 120 рублёў. Рэасумуючы ўсе вышэйнададзенае, хачу прапанаваць Вашай увазе свае думкі /ці лепей прапановы/ наконт перабудовы сістэмы адукацыі ў нашым інстытуце. Лічу, што гэтыя прапановы могуць стаць рэальнай добрай справай для шматлікіх групаў падтрымкі Народнага Фронту за перабудову "Адраджэньне", утвораных апошнім часам у нашым інстытуце.

П Р А П А Н О В Ы:

1/ Прагледзець лекцыйную сістэму, пры якой студэнты запісваюць лекцыі на працягу 3-4-х месяцаў, а потым вывучаюць іх на працягу 3-4-х дзён. Выданьне друкаваных канспектаў лекцыяў лепшых выкладчыкаў

2/ Змяніць шкалу ацэнкі ведаў студэнтаў зь 5-цібальнае на шатбальную;

3/ Перагледзець сістэму іспытаў, пры якой галоўнае адказ на пытаньні па білетах, пры якой студэнт можа быць заменены магнітафонам, што вядзе да выхаваньня дагматыкаў і дэмагогаў. Увесці на іспытах сістэму мабілізацыі творчай думкі студэнта;

4/ Прадугледзець магліvasьць дыфэрэнцыяванага забеспячэньня стыпэндый студэнтаў у залежнасьці ад колькасці выбраных балаў і незалежна ад кожнай асобнай адзнакі;

5/ Практыкаваць стварэньне эксперыментальных навучальных групаў, дзе будзе ісьці адпрацоўка розных сістэмаў адукацыі;

6/ Паслаць лепшых студэнтаў за мяжу ў найбольш прэстыжныя ВНУ сьвету;

7/ Камп'ютарызаваць інстытут, перагледзець вучэбныя пляны, якія прымушаюць студэнтаў пералісваць стосы паперы.

Студэнт 5-га курсу ТАР/тэхналёгія
арганічных рэчываў/
Аляксей Трусаў

КРОНІКА; КФОНІКА; КРОНІКА

* * *

Як і летась, калядавалі супольна "Сьвітанкам", "Агмянём" ды мастацкай школай імя Ахрэмчыка, але да таго ж чынны ўдзел узялі сябры аб'яднаньня "Крывіч", што з пэдынстытуту. Сябраваньне суполкамі робіцца папулярным, гэта, відаць, найперш вынік таго, што ў розных студэнцкіх аб'яднаньнях гуртуюцца альбо пераважна хлопцы, альбо дзяўчаты. Нам нават уяўляецца, што ў гэтых супольных імпрэзах закладаецца надмурак будучага АБ'ЯДНАНЬНЯ БЕЛАРУСКІХ СТУДЭНТАЎ.

Відавочны значны прагрэс у мастацкім аздабленьні сьвята, але сьпеўная частка ўсе ж жадае чакаць лепшага.

Калядавалі на кватэрах мастакоў на Сурганава, спатыкалі, як і заўсёды, шчырую прыхільнасьць гаспадароў, пра што яскрава сьведчыць багаты частунак /ажно тры вялізныя мяхі "з-пад бульбы"/.

Аб 11 гадзіне гурт з 30 калядоушчыкаў размясьціўся на прыватнай кватэры, ласкава прапанаванай сьпадаром са "Сьвітанку" Алесям Турковым. Новы год сустрэлі, сьпяваючы "Нагоню" Максіма Багдановіча. Дума пра лёс Роднае Беларусі працягла нават тых, хто трапіў на сьвята вынадкава.

Сьпевы ды скокі доўжыліся ўсю ноч.

ж ж ж

Сябру "Сьвітанку" Георгію Швайбовічу за выдатную вучобу зноў прызначаная стыпэндія Навуковае Рады Інстытута. Праўда, сёлета не абшлося без эксцэсаў. На кастрычніцкім паседжаньні Навуковае Рады Інстытута пры абмеркаваньні кандыдатураў, вылучаных на атрыманьне ленінскіх стыпэндіяў і стыпэндіяў Рады Інстытута /заўважым, што Г.Швайбовіча высунулі ажно чатыры навуковыя катэдры/ падняўся былі сакратар парткама Інстытута і прамовіў: "Парткам мае думку, што Швайбовічу ня варта прызначаць гэтае стыпэндзі". Навуковая рада прагаласавала за гэта "надзіва" аднагалосна.

Але дзякуючы прынцыповасьці выкладчыка катэдры Навуковага камунізму Дзядзюлі, які сустрэўся з рэктарам Інстытута, пытаньне было вырашана. На адным з чарговых паседжаньняў Навуковае Рады рэктар заявіў: "Рэктарат ня мае нічога супраць прызначэньня Швайбовічу стэпэндзі Рады Інстытута".

Так, пытаньне, здаецца, вырашана, але засталася прыкрае адчуваньне. Дзе гарантыя, што й далей ня будзе падобных эксцэсаў?

ж ж ж

Пры канцы сьнежня адбылося першае паседжаньне дыскусійна-палітычнага клюба імя Францішка Скарыны на тэма: "Савецкія гісторыкі пра ўтварэньне БССР і КПБ".

Заплюшчваючы вочы на пэўныя адмоўныя ўражаньні, трэба усё ж з прыемнасьцю канстатаваць актывізацыю выкладчыкаў, добрую тэхнічную падрыхтаванасьць паседжаньня. Яно ішло ў зале Навуковай Рады Інстытута, на сталох былі багата прадстаўленьня танізавальныя напоі розных гатункаў. Вялікі дзякуй за гэта арганізатарам!

Хацелася б пажадаць надалей клюбу прытрымлівацца большага дэмакратызму ў спрэчках /маем на ўвазе адмаўленьне ад недарэчных прэзідыумаў, якія часам маніпалізуюць усю размову/. Калі ужо запрашаем якога спэцыяліста з боку, дык трэба найперш весці гаворку зь ім. Усе астатнія, нават і выкладчыкі грамадазнаўчых катэдраў, маюць роўныя правы на выказваньне, і ніхто ня мае права браць на сябе ролю судзі.

Цяпер колькі словаў пра самую гутарку. Здаецца дзіўным, што нашыя выкладчыкі гэтак моцна трымаюцца за цалкам састарэлыя пастулаты. Згадаем для прыкладу артыкул шаноўнага Г.Марцуля "Провозглашение БССР: как это было" у "Технологе", які быў надрукаваны напярэдадні паседжаньня. Галоўныя тэзы яго заняты абараняў на паседжаньні клюба тав. Малалка. Цытуем: "Среди буржуазных националистических организаций ведущую роль играла Белорусская социалистическая громада

/БСГ/, возникшая в 1903 году".

З прычыны абмежаванасці месца ў часопісе мы ня ставім за мэту разгляд праграмы БСГ, характарыстыку яе дзеячоў і г.д. Каго гэта цікавіць, раім прачытаць перадусім два наступныя артыкулы: Анатоль Сідарэвіч "Экскурс у гісторыю"/часопіс "Неман" №9 за 1988г./, Уладзімер Калеснік "Толькі праўда ці толькі догма?"/газета "ЛіМ" ад 29 ліпеня 1988 г./ . Мы падамо хіба некалькі характарыстык Беларускай сацыялістычнай грамады, якія даваліся ей у ленінскі перыяд нашае гісторыі і якія гэтак дбайна замоўчваюцца нашымі сённяшнімі "гісторыкамі". Перадусім гэта словы У.І.Леніна, дзе ён называе БСГ у шэрагу "дробнабуржуазных нацыянальных партыяў леванародніцкага кірунку"/Полн. собр. соч., т.24, с.315/. Варта увагі і характарыстыка інстытута беларускае культуры /пазьней АН БССР/, які ў 1927 годзе выдаў улеткі /лістоўкі/ ды праект праграмы БСГ асобнай брашурай і забяспечыў іх камэнтарам: "Агульны кірунак БСГ дае нам магчымасць лічыць яе нацыянальна-рэвалюцыйна-народніцкай дэмакратычнай партыяй". Асабліва сьмешнымі падаліся упартыя спробы тав. Малашкі іскрымінаваць нацыяналізм Беларускай сацыялістычнай грамадзе толькі з тае прычыны, што, маўляў, дзеячы грамады ня бачылі ў беларускай культуры наяўнасць трох элементаў /буржуазнага, дэмакратычнага і рэвалюцыйнага/, а лічылі яе аднародай. Але ці мала чаго можа не заўважыць чалавек. Нацыяналізм жа – гэта відаць, найперш варожае стаўленьне да іншых нацыяў. Дзеячам БСГ ніколі не былі уласцівыя ідэі нацыянальнае перавагі і нацыянальнае выключнасці.

На заканчэнне хацелася б некалькі словаў дадаць пра "Технолог". Шэраг артыкулаў, замешчаных на яго старонках апошнім часам, прымушае нас задумацца "А ці варта яго чытаць увогуле?.."

Ніжэй падаем плануемую тэматыку дыскусіяў клуба імя Францішка Скарыны:

1. Савецкія гісторыкі аб утварэнні БССР і КПБ	-сьнежань
2. Паходжаньне беларускай нацыі	-студзень
3. Беларуская мова – старажытная і сучасная	-люты
4. Францыск Скарына і яго час	-сакавік
5. Разьвіцьцё філасофска-культурнай думкі на Беларусі	-красавік
6. Грамадска-палітычныя дзеячы Беларусі /партрэты/	-май

Склад рады клуба: Дзядзюля П.В., Матусевіч Я.В., Фіялкоўская І.А., Цмыг М.Г., Якуш Н.М.

ШЧЫРА ДЗЯКУЕМ! ШЧЫРА ДЗЯКУЕМ!

Выказваем шчырую падзяку ўсім ахвяравальнікам, што адгукнуліся на зьмеччаную ў мінулым выпуску "Студэцкая думка" авестку пра збор беларускае літаратуры для Бельска-Падляскага ліцэя імя Браніслава Тарашкевіча, што на Беласточчыне /Польшча/.

АСАБЛІВА ДЗЯКУЕМ:

Аліне Мясьніковай – студэнтцы Менскай мастацкай школы імя Глебава;

Эдварду Ёнлінскаму – студэнту БТ1;

Уладзю Навуменку – студэнту БТ1.

ВІНШУЕМ! ВІНШУЕМ! ВІНШУЕМ!

ШАНОЎНАЯ СПАДАРЫНЯ МАХНАЧ! ДАРАЖЭНЬКАЯ ПАНІ ВОЛЬГА!

Ад шчырага сэрца віншваем Вас з днём Ваших народзінаў!
Зычым Вам моцнага здароўя, шчасця ва ўласным жыцці, поспехаў ў грамадскай працы. Бадаем бачыць Вао й надалей актыўнай, разнастайнай ды прыгожай дзяўчынай.

СТО ГОД, ВОЛЬГА!

Адзінай мэты не зрачыся

і сэрца хай не задрожыць:

Як жыць – дык жыць для Беларусі.

А без яе – зусім ня жыць!

Л.Г.

АБВЕСТКІ * АБ'ЯВЫ * АБВЕСТКІ * АБ'ЯВЫ

Турыстычны клуб нашага інстытута шчыра запрашае ўсіх жадаючых браць чынны ўдзел у яго працы. У клубе зарганізаваныя дзве секцыі: альпінісцкая ды турысцкая. Усе разам мы адзначаем свята, ходзім у шватлікія вадроукі. Кожны жадаючы можа набыць у нашай секцыі неабходныя веды і паехаць у турысцкі альбо альпінісцкі лягер на адпачынак. Адным словам, калі Вам нестae сапраўдных сяброў, калі Вы любіце сьляваць бардаўскія песні ля вогнітча, калі Вы ніколі ў жыцці не плілі гарбаты зь лясным водарам, дык барджэй завітайце ў альптурсекцыю Беларускага тэхналягічнага інстытута.

/Па просьбе сяброў альптурсекцыі БТ1/

Выдадзена коштам Анатоля Сыса